

РЕШЕНИЕ

№ 2518

гр. София, 26.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 26.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8806** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите (ЗКВВООБ) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба В. № 22469 от 16.12.2009 г. по описа на Административен съд С.-Г. и В. № 37374 от 08.12.2009 г. по описа на 07 – РУ – С., подадена от Т. Д. Д., ЕГН *, жив. Г. С., жк. М. 2, Б.З. В. 6, . 3, А. 3 срещу заповед рег. № 16680 от 20.10.2009 г. на началник на 07 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (С.) относно отказ за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие.

Жалбоподателят моли да се отмени обжалваната заповед като незаконосъобразна, тъй като притежава огнестрелно оръжие от 1995 г. и го ползва за самоохрана, охрана на лична и семейна собственост и охрана на материалните ценности на фирмите, в които е работил и в на фирмите, на които е управител – “С/ ” ООД и “С. БГ” . Твърди, че административният орган е дал объркващи и неточни указания, не е взел предвид сериозната опасност, която сама по себе си представлява търговската му дейност. В хода на съдебното производство редовно призован не се явява, представлява се от А. Г., която поддържа жалбата, моли същата да се уважи по съображения изложени в молба от 25.02.2011 г. Претендира сторените разноси.

Ответника – Н. на 07 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (С.), редовно призован не се явява, не се представлява и не взима становище жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От съдържащите се документи в представената от ответника административна преписка се установява, че на 07.11.2006 г. на Т. Д. е било издадено разрешение обр. 3, сер. С, № 0318174 за носене на пистолет “Б.”, кал. 9, № 046476 МС/027039 МЗ, годно до 07.11.2009 г. Не се оспорва от страните, че с Искане В. № К 3004 от 19.06.2009 г. по описа на 07 РУ – С., жалбоподателят е поискал да му се издаде разрешение за продължаване на срока на разрешително за носене и съхранение на притежаваното от него късо огнестрелно оръжие “Б” кал. 9. Като причина за искането е посочено, че оръжието е необходимо за самоотбрана и охрана на лични и семейни материални ценности. Към искането е приложена декларация по чл. 15, ал.5 и ал.6 от ЗОФЮЛ, Служебна бележка рег. № И-59099 от 20.05.2009 г. за липсата на образувани предварителни производства и повдигнати обвинения; Медицинско удостоверение № 012050 от 21 май 2009 г. от лекар – психиатър, с което се удостоверява, че за жалбоподателят няма данни за психични заболявания; Свидетелство за съдимост от 10.06.2009 г., според което лицето е неосъждано; Удостоверение за годност на оръжие № 148 от 08.06.2009 г., от което е видно, че Т. Д. притежава следните огнестрелни оръжия – “Барета”, кал. 9 мм, “ИЖ”, кал. 12 мм, “Марлин”, кал. 12 мм и “Браунинг”, кал. 12 мм; лична карта и платежен документ за внесена държавна такса.

Служебно е извършена проверка на останалите изисквания на закона, а именно чрез Докладна записка от 28.09.2009 г. на ПИ V – та степен “КОС” и докладна записка от същата дата на зам. Началник 07 РУ – С.. От тези два писмени документи е видно, че жалбоподателят живее на посочения от него адрес, има създадени условия за съхранение на ООБ и няма данни за психично заболяване, но за него има данни за образувано производство по чл. 242, ал.2 от НК – ЗМ 143/1999 г.; Докладна записка от 15.07.2009 г. относно направена проверка в масивите на МВР за извършени криминални прояви, от която е установено наличието на ЗМ 143/1999, чл. 242, ал.2. На следващо място в посочено, че от проведените разговори със съседите на Т. Д., същите за заявили, че няма поведение отклоняващо се от общоприетото за нормално и не е проявявал агресивност, както и че се отнася вежливо спрямо другите. Въз основа на тези докладни записки началникът на 07 РУ – С. е изпратил писмо до жалбоподателя, с което го уведомя, че на основание чл. 34, алл. 1-3 от АПК започва производство по отказ на искането му за презаверка на разрешения за дейности с късо огнестрелно оръжие на основание чл. 16, ал.1, т.4 от ЗКВВООБ, поради недоказана необходимост. Даден му е 7 дневен срок от получаване на писмото да се яви в звено “КОС” и да изложи писмено своите допълнения или обяснения.

Това писмо е връчено на жалбоподателя на 09.10.2009 г., видно от депозираното на тази дата Сведения, саморъчно написано от него.

В дадения срок са представени Допълнителни мотиви, от които се разбира, че първоначално въпросното оръжие е било регистрирано на фирмата, в която е работил и въз основа на ново създадените условия е решил да го прехвърли на себе си. В допълнение посочва, че притежава две фирми, занимаващи се със строителство и телекомуникации. Мотивира искането си с факта, че често му се налага да прехвърля от офис в офис ценни материали и големи суми пари, които понякога съхранява нощно време в дома си. Факт, който създава предпоставки към криминалния контингент за извършване на престъпления. Във връзка с това подчертава, че през годините откакто притежава оръжие не е имал никакви нарушения.

Ответникът по делото, след като се е запознал с административната преписка и допълнителните мотиви на жалбоподателя, е издал оспорваната Заповед рег. № 16680 от 20.10.2009 г., с която е отказал издаване на исканите разрешения за носене и съхранение на пистолет "Б", кал. 9мм, № 046476МС/027039 МЗ. За да мотивира отказа си, началникът на 07 РУ - С. е посочил, че в искането не са посочени мотиви, обосноваващи необходимостта от притежаването на късо огнестрелно оръжие. Изрично е отразено, че мотивите на жалбоподателя съпоставени с условията и редът, посочени в разделите на действащата Наредба № I – 121/2004 г. на МВР за реда за пренасяне на парични суми, както и това, че е управител на две фирми не оправдава издаването на разрешения, предвид възможността при необходимост да се ползва фирмено оръжие за изпълнение на служебните задължения и предвид липсващи данни и доказателства за съществуваща заплаха за живота, здравето, имуществото, както на него, така и на неговото семейство и близки, налагащи необходимостта от късо огнестрелно оръжие за самоотбрана.

В хода на съдебното производство бяха допуснати и изслушани двама свидетели С С и Л Д. в режим придовеждане в ползва на жалбоподателя. С показанията си те повтарят аргументите на Т. Д. пред органите на полицията и тези от жалбата му. Разгледани в контекста на производство, тези гласни доказателства не опровергават констатациите в обжалвания административен акт.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 7, ал. 9 от ЗКВВООБ четиринадесет дневен преклузивен срок, от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган (чл. 43, ал. 1

ППЗКВВООБ и чл. 44, ал. 1 ППЗКВВООБ), в кръга на предоставените му от закона правомощия.

Съгласно чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗКВВООБ, посочен като правно основание за издаването на оспорената заповед, разрешения за придобиване, съхраняване, носене и употреба на взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат от физическите лица, включително от лица, регистрирани като еднолични търговци при недоказана или отпаднала необходимост.

Нормата на чл. 14, ал. 1 от ЗКВВООБ регламентира, че юридическите и физическите лица могат да придобиват, съхраняват, носят и употребяват взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси за охрана, самоохрана, граждански, ловни, спортни и културни цели, а видно от ал. 2 от посочения законов текст им се разрешава да носят огнестрелно оръжие за целите по предходната алинея. Съгласно чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗКВВООБ, посочен като правно основание за издаването на оспорената заповед, разрешения за придобиване, съхраняване, носене и употреба на взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат от физическите лица, при недоказана или отпаднала необходимост. Предвид посочената правна регламентация, съставът на АССГ намира, че законосъобразно административният орган е издал заповедта за отказ от издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие на жалбоподателя. За да издаде оспорения акт, правилно административният орган е съобразил, че жалбоподателят не е посочил доказателства за съществуваща заплаха за здравето и имуществото си, налагаща необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие за самоохрана. Нещо повече – в искането, с което е бил сезиран органът, Д не е изложил наличието на такива предпоставки и не посочил конкретни твърдения във връзка с необходимостта от придобиване на оръжие за самоохрана, които в последствие да бъдат установени и доказани в съдебното производство. Законът възлага в тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение, да докаже необходимостта си от използване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана. При липсата на фактически твърдения и представени доказателства за необходимост от снабдяване с оръжие за самоотбрана, не са налице предвидените предпоставки за постановяване на благоприятстващ (разрешителен) административен акт по искането на жалбоподателя.

Според чл. 5, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗКВВООБ, с оглед на предназначението му, субектите, които го използват и техническата му характеристика, огнестрелното оръжие е за служебни или за граждански цели. За служебни цели се използва огнестрелно оръжие, предоставено на юридически лица, както и на търговци по смисъла на Търговския закон - за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности. За граждански цели се използва огнестрелно оръжие с определени ППЗКВВООБ характеристики, предоставено на физически и юридически лица и на търговци по смисъла на ТЗ за самоотбрана (самоохрана), ловни, спортни и културни

нужди. При така установеното в закона различие между носенето на оръжие за служебни и за граждански цели, съображенията на жалбоподателя за незаконосъобразност на заповедта, предвид осъществяваната от него служебна дейност се явяват неоснователни. След като в рамките на проведеното административно производство той не е обосновал необходимост от носене на оръжие за граждански цели, работата му като управител на юридически лица и внасянето на различни суми в банки не съставлява причина да му се разреши носенето на оръжие за самоотбрана. Съгласно чл. 14, ал. 2 и 3 от ЗКВООБ служителите на юридическите лица могат да носят оръжие за охрана, като разрешението се издава на юридическото лице, от името на което се извършва охранителната дейност. При все, че няма законова пречка за ползването на лично оръжие за извършване на охранителна дейност, в нормата на чл. 14, ал. 4 от ЗКВООБ е предвидено, че придобитото за самоотбрана огнестрелно оръжие може да се използва при осъществяване на охранителна дейност едва след вписване в съответните отчетни документи на охранявания обект. Тоест за да може да бъде използвана възможността, която предоставя в чл. 14, ал. 4 от ЗКВООБ следва първо да е издадено разрешение за придобиване на огнестрелното оръжие за самоотбрана. Възможността за последващо ползване на оръжието за охрана не може да се приравни на основание за издаване на разрешение за носене на оръжие с цел самоотбрана.

Поради всичко изложено, оспорването по жалбата се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – С. Г., I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването, по жалба на Т. Д. Д., ЕГН *, жив. Г. С., жк. М. 2, Б.З. В. 6, . 3, А. 3 срещу заповед рег. № 16680 от 20.10.2009 г. на началник на 07 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (С.) относно отказ за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: